

LA FLAMA DEL CANIGÓ

El dissabte 23 de juny de 2007, passades les 4 de la tarda, la gent del Centre Excursionista ens mobilitzaven per anar a recollir a Manresa LA FLAMA DEL CANIGÓ i dels FOCES DE ST. JOAN, que en una freda nit (que semblava de rigorós hivern) havien recollit de l'emblemàtic Cim del Canigó, a les 12 de la nit. La gent d'Igualada, que com cada any, són els encarregats de recollir i repartir arreu de les nostres contrades.

La comitiva sortia dels Baladres, seguin per Camprodon, St. Pau de Segúries, St. Joan de les Abadesses, Ripoll, St. Ma de Montesquiu, St. Quirze de Besora, St. Agustí de Lluçanès, Perafita, Prats de Lluçanès, St. Feliu Sasserra, Avinyó, Artés, Pont de Cabrianes, Navarcles, St. Fruitós de Bages, Manresa i fins a Igualada. En total un recorregut de més de 160 km fets a peu amb relleus, per atletes que van portar la torxa encesa, presa al Cim del Canigó i reportada arreu de les terres del recorregut.

A les 5 en punt de la tarda, al peu de la Ben Plantada de Manresa, la gent del Centre Excursionista "recollien la mateixa flama encesa al Cim del Canigó". El nostre relleu,

encenia la Flama en el fanalet més emblemàtic, de més tradició de l'Entitat i escoltada per senyeres Catalanes, era baixada a St. Vicenç, fins a la plaça de la Generalitat, on també acollien a la gent de Martorell,

que també transportaven la Flama per un altre ramal, Manresa, Pont de Vilomara, St. Vicenç i altres fins a Martorell. Un cop recollides les dues flames, són guardades al Local Social del Centre Excursionista. Després d'un petit descans i envoltades per senyeres catalanes La Flama ha estat pujada a l'ermita de Castellet, per esperar l'hora de concentració, al cap del pont. Enguany hem passat per dalt "la passarel·la". Molt cotxes tocaven els seus "clàxons" quan van veure les senyeres. La comitiva (on tothom estava convidat) començava encaçalada pels tabalers i grallers dels ge-

ganters, encaraven l'Avinguda Secretari Canal, carrer Gran, 1er de Maig i pujant per Maria Gimferrer fins a la Plaça de l'Ajuntament.

La comitiva, majoritàriament de pares amb la quitxalla, era rebuda a la plaça de l'Ajuntament, amb força públic expectant i respectuós, els regidors i el nou Alcalde Joan Manel Garcia Campillo, que un cop encès el peveter amb les torxes que portaven els acompanyants de la Flama, els donava la benvinguda, agràia i esperonant a les entitats que han participat de l'acte, a mantenir les nostres tradicions.

La Ma Alba Grauvilardell, amb la seva formosa i ferma veu, era l'encarregada de desxifrar-nos el contingut del Manifest que enmalcatat per l'himne de Catalunya, que a de mica en mica agafava força i es potenciava amb les nombroses veus dels assistents que s'hi anaven afegint, acabant-lo enmig de forts aplaudiments.

Per finalitzar l'acte, la Sardana feia que una rotllana de sardanistes omplís tota la Plaça i que gràcies als col·laboradors de Geganters, l'Esbart, la Coral Nou Horitzó, Carreters, Sardanistes, Centre Excursionista, Ceps i Manduca, es configurava una festa d'una gran tradició que esperem arrelin amb força els nostres Països Catalans. Forts aplaudiments i visques, donaven fi i per acabar l'acte d'Homenatge a la Nit de Sant Joan i La Flama del Canigó.

ALFONS

La Flama, simbolitza els reptes pendents de Catalunya en el nou mil·lenni.

És la Flama de la tradició i de la fidelitat a les nostres arrels.

És la Flama de l'esperança i el desig de País.

És la Flama d'ahir i de demà.

És la consagració de la nit de St. Joan com a única Festa Popular anual, comuna a la nació Catalana (hauria de ser) és: LA FESTA NACIONAL DELS PAÏSOS CATALANS.